

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Velika Gorica, Trg kralja Tomislava 36

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Velikoj Gorici, po sutkinji Zorani Matešić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Ljubice Tomić, OIB: 17083053476, iz Podgoraca, Podgorci 104, koju zastupa punomoćnica Marija Maričević, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženice Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, Trg sv. Marka 2, Zagreb koju zastupa Općinsko državno odvjetništvo u Velikoj Gorici, Građansko-upravni odjel, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 21. svibnja 2026. u nazočnosti punomoćnice tužiteljice i zakonskog zastupnika tuženice, temeljem odredbe članka 335. stavak 4. ZPP, 3. srpnja 2026.

presudio je

I. Nalaže se tuženici Republici Hrvatskoj OIB: 52634238587 isplatiti tužiteljici Ljubici Tomić, OIB: 17083053476, iz Podgoraca, Podgorci 104, ukupan iznos od 2.815,50 eura na ime neimovinske i imovinske štete s osnova tuđe pomoći i njege sa zakonskim zateznim kamatama od 29. rujna 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženici Republici Hrvatskoj OIB: 52634238587, naknaditi tužiteljici Ljubici Tomić, OIB: 17083053476, iz Podgoraca, Podgorci 104, troškove parničnog postupka u iznosu od 3.221,09 eura za zakonskim zateznim kamatama od 3. srpnja 2026. pa do isplate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi

na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužiteljice Ljubice Tomić, OIB: 17083053476, iz Podgoraca, Podgorci 104, za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 393,14 eura sa zakonskim zateznim kamatama od 3. srpnja 2026. do isplate kao neosnovan.

IV. Odbija se zahtjev tuženice Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.633,18 eura kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je 4. rujna 2022. stradala u prometnoj nezgodi koja se dogodila na autocesti A3, dionica prometni čvor Kosnica-prometni čvor Buzin, općina Velika Gorica. Ističe da je zadobila ozljedu na radu kao službenica Ministarstva unutarnjih poslova i putnica u policijskom kombiju registracijske oznake 020-175, u koje se pri velikoj brzini zabilo drugo vozilo. Navodi da je u navedenoj prometnoj nezgodi zadobila višestruke ozljede nogu, abdomena i kralježnice, a što sve potkrepljuje medicinskom dokumentacijom koju je priložila uz tužbu. Zahtjeva isplatu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu radi povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, ističe da je predmetnog štetnog događaja pretrpjela fizičke boli, duševne boli zbog trajnih posljedica zadobivenih ozljeda i naruženost, te da je pretrpjela strah. Isto tako navodi da joj je bila potrebna tuđa pomoć i njega

1.1. Nadalje, navodi da sud prilikom odlučivanja o visini pravične novčane naknade uzme u obzir jačinu i trajanje povredom prava osobnosti izazvane boli, ali i druge okolnosti slučaja. Potražuje neimovinsku štetu, te imovinsku štetu s osnove tuže pomoći i njege. Tužiteljica se sukladno članku 186. a Zakona o parničnom postupku obratila nadležnom državnom odvjetništvu sa zahtjevom za mirno rješenje spora međutim šteta koju je pretrpjela nije joj nadoknađena u mirnom postupku. Predlaže da sud u cijelosti prihvati njezin tužbeni zahtjev sa zakonskim zateznim kamatama od dana podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora pa do isplate, te da joj naknadi troškove parničnog postupka od presuđenja pa do isplate.

1.2. Tužiteljica je konačno postavila tužbeni zahtjev podneskom od 12. veljače 2025. (list 49 spisa) te istim potražuje ukupan iznos od 2.815, 50 eura na ime neimovinske i imovinske štete odnosno potražuje iznos od 2.700,00 eura na ime neimovinske štete, te iznos od 115, 50 eura na ime imovinske štete s osnove tuđe pomoći i njege.

2. U odgovoru na tužbu tuženica čini nespornim da se dana 4. rujna 2022. u 9:50 sati na autocesti A3 kod prometnog čvora Kosnica dogodila prometna nesreća na način da se vozilo registracijskih oznaka FT759RM, kojim je upravljao Novica Janković, kretalo u suprotnom odnosno zabranjenom smjeru, te da je prednjim desnim dijelom automobila naletio na prednji desni bočni dio službenog policijskog automobila registracijskih oznaka 020-175 kojim je upravljao policijski službenik Dane Berić, a koji je u cilju izbjegavanja sudara skrenuo ulijevo te prednjim dijelom vozila naletio na

smjernokazni stupić dok su se u vozilu kao putnici nalazili policijski službenici Antonio Petak i tužiteljica Ljubica Tomić, a koji su pritom zadobili tjelesne ozljede dok je Novica Janković preminuo.

2.1. Nadalje u odgovoru na tužbu tuženica čini nespornim da je tužiteljica Ljubica Tomić u navedenoj prometnoj nesreći zadobila tjelesne ozljede te priznaje osnovu tužbenog zahtjeva s obzirom na to da je ona kao poslodavac dužna nadoknaditi štetu ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom sukladno članku 111. stavak 1. Zakona o radu (Narodne novine broj 93/14, 127/17, 98/19, 151/22 i 64/23 – dalje ZR).

2.2. Međutim, tuženica osporava visinu postavljenog tužbenog zahtjeva za naknadu štete jer smatra da je previsoko postavljena. Smatra da je tužiteljica u prometnoj nesreći pretrpjela lake tjelesne ozljede u vidu kontuzije koljena, gležnja i abdomena. Također, ističe doprinos tužiteljice kao oštećenika nastanku vlastite štete i to iz razloga što tužiteljica prilikom predmetne prometne nesreće nije bila vezana sigurnosnim pojasom kao i to da joj je tada bila uručena obavijest o počinjenom prekršaju zbog nevezivanja pojasom. Traži trošak parničnog postupka.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaz uvidom i čitanjem u dopunu zahtjeva radi naknade štete u postupku mirnog rješenja spora (list 2-3 spisa), odgovor na odštetni zahtjev radi naknade štete (poledina lista 3 i list 4 spisa), medicinsku dokumentaciju (list 5-10, 13-21 spisa), potvrda Ministarstva upravnih poslova o prometnoj nesreći (list 12 spisa), preslika zapisnika o očevidu Policijske uprave Zagrebačke, II postaja prometne policije Zagreb Klasa: 211-04/22-I/511, Urbroj: 511-19-45/06-I-37-8/2022 od dana 9. prosinca 2022. (list 27-29 spisa), obavijest o počinjenom prekršaju Klasa: 211-07/22-8/182860, Urbroj: 511-19-45-22-1 od 10. studenog 2022. (list 30-31 spisa), izvedeno je medicinsko vještačenje po vještaku prof. dr. sc. Zvonimiru Lovriću (list 43-44 spisa), uvid u dopunske nalaze i mišljenja prof. dr. sc. Zvonimira Lovrića (list 51,71,83,116 spisa), uvid u zdravstveni karton pacijenta (list 54-68 spisa) te usmeno saslušanje vještaka prof. dr. sc. Zvonimira Lovrića (73-74 spisa) i saslušanje tužiteljice kao stranke u postupku (list 75 spisa), sudsku praksu (list 93-115 spisa), te je dopunski saslušan vještak prof. dr. sc. Zvonimir Lovrić (list 123 spisa).

3.1. Raspravnim rješenjem od 9. travnja 2025. (poledina lista 75 spisa) sud je odbio izvesti dokaze saslušanjem svjedoka Dane Berića, Antonije Petak i Milene Luić na okolnost je li u predmetnom štetnom događaju tužiteljica bila vezana sigurnosnim pojasom iz razloga što je tijekom postupka tužiteljica učinila nespornim da u predmetnom štetnom događaju nije bila vezana sigurnosnim pojasom (list 75 spisa). Nadalje, navedenim raspravnim rješenjem sud je odbio dokazni prijedlog tuženice da se tužiteljica podvrgne dodatnom pregledu po vještaku ortopedu i da se izradi novi MR nalaz radi utvrđivanja nepostojanja kliničke nestabilnosti koljena ocijenivši takav prijedlog nepotrebnim. Naime, u postupku je već provedeno medicinsko vještačenje po sudskom vještaku specijalistu kirurgije - traumatologije, koji je na temelju neposrednog pregleda tužiteljice, medicinske dokumentacije i nalaza u spisu dao jasan, potpun i stručno obrazložen nalaz i mišljenje. S time da se napominje da je tuženica na pripremnom ročištu predložila da se u okviru medicinskog vještačenja ispita i utvrdi bi li u prometnoj nezgodi nastale i u kojoj mjeri predmetne ozljede da je tužiteljica bila vezana. Sud nije našao nedostatke, nejasnoće ni proturječnosti u nalazu i mišljenju koji bi opravdavali provođenje novog vještačenja ili dopunsku dijagnostičku obradu. Sama okolnost da tuženica nije suglasna sa zaključcima medicinskog vještaka

ne predstavlja dostatan razlog za određivanje novog vještačenja niti za provođenje dodatnih dijagnostičkih pretraga. Sud je primjenom načela slobodne ocjene dokaza, ocijenio da su odlučne činjenice u dovoljnoj mjeri utvrđene izvedenim dokazima te da predloženi dokaz ne bi pridonio drukčijem ili potpunijem utvrđenju činjeničnog stanja, zbog čega je prijedlog odbijen kao nepotreban.

3.2. Nadalje, raspravnim rješenjem od 21. svibnja 2026. (list 124 spisa) sud je odbio prijedlog tužiteljice da se izvede novo medicinsko vještačenje iz razloga što tužiteljica ne iznosi nikakve nove medicinske činjenice, već samo osporava zaključak vještaka, a što nije razlog za izvođenjem novog vještačenja. Prihvatanjem ovog prijedloga omogućilo bi se stranci da ponavlja vještačenje dok ne dobije nalaz i mišljenje koji bi joj odgovarao, a što nije svrha dokaznog postupka, a isto je protivno načelima ekonomičnosti i pravne sigurnosti.

4. Ocjenjujući rezultate izvedenih dokaza, u skladu s odredbom člankom 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11. i 148/11. – pročišćeni tekst 25/13, 28/13, 89/14., 70/19., 80/22, 114/22, 146/25 dalje u tekstu: ZPP) ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice konačno postavljen podneskom od 12. veljače 2025. (poledina lista 49 spisa) u cijelosti osnovan.

5. Predmet postupka je zahtjev tužiteljice za naknadu neimovinske zbog povrede prava osobnosti iz odredbi članka 1100. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18,126/21 dalje: ZOO) i imovinske štete s osnove tuđe pomoći i njege temeljem odredbe članka 1095. ZOO uzorkovane štetnim događajem na radu od 4. rujna 2022.

6. Između stranaka nije sporno da se 4. rujna 2022. dogodila prometna nesreća na autocesti A3, da je tužiteljica u trenutku štetnog događaja bila zaposlenik tuženice i to kao službenica Ministarstva unutarnjih poslova (policajka), da joj je ozljeda priznata kao ozljeda na radu te da je tuženica kao njezin poslodavac odgovorna za štetu, te nije sporan tijek zakonskih zateznih kamata na ime neimovinske i imovinske štete kako je to tužiteljica zatražila tj. od dana podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora.

6.1. Na ročištu 9. travnja 2025. stranke su učinile nespornim nastanak štetnog događaja, aktivnu i pasivnu legitimaciju te da se tužiteljica prije podnošenja ove tužbe sukladno članku 186.a ZPP obratila tuženici sa zahtjevom za mirno rješenje spora.

6.2. Nadalje, tijekom postupka na ročištu održanom 21. svibnja 2026. (list 122 spisa) stranke su učinile nespornom i uzročno-posljedičnu vezu.

7. Sporna je osnovanost ozljeda i visina neimovinske i imovinske štete za tuđu pomoć i njegu, te doprinos tužiteljice vlastitoj šteti.

8. U pogledu odgovornosti za nastanak štetnog događaja i nastalu štetu tužiteljici, kao i odgovornosti za naknadu te štete, sukladno odredbama članka 111. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/2014, 127/2017, 98/2019, 151/2022; dalje ZR) valja primijeniti opće propise obveznog prava budući da je navedenom odredbom propisano da ako radnik pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava.

9. Sukladno odredbi članka 1046. ZOO šteta je umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

10. Prema odredbi članka 19. stavak 2. ZOO-a, pod pravima osobnosti u smislu tog Zakona razumijevaju se, među ostalim, pravo na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast i dostojanstvo.

11. Odredbom članka 1100. stavak 1. ZOO-a propisano je da će sud, u slučaju povrede prava osobnosti, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema, a prema stavku 2. istog članka pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

12. U slučaju kumulacije više povreda prava osobnosti, kao što je to u ovom postupku slučaj, na tjelesno i duševno zdravlje, za tako međusobno povezane oblike tih povreda opravdano je dosuditi jedan iznos pravične novčane naknade za sve utvrđene oblike neimovinske štete. Pritom je sud raspravljao i utvrđivao činjenice koje je tužiteljica navela u tužbi: fizičke bolove, strah, duševne boli zbog smanjena životne aktivnosti i naruženosti. One su u smislu odredbe članka 1100. stavak 2. ZOO-a kriteriji koji utječu na visinu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu.

13. Na sporne okolnosti izvedeni su dokazi medicinskim vještačenjem radi utvrđenja težine zadobivenih ozljeda, odnosno smanjenja opće životne i radne aktivnosti, te trajanje fizičkih bolova, straha, duševnih bolova zbog naruženosti i potrebe tuđe pomoći i njege, te da se vještak kirurg-traumatolog očituje bi li tužiteljica zadobila predmetne ozljede da je bila vezana sigurnosnim pojasom, te je saslušana tužiteljica kao stranka u postupku.

14. Na temelju nalaza i mišljenja vještaka prof. dr. sc. Zvonimira Lovrića od 5. veljače 2025. (list 43-44 spisa) utvrđeno je da je nakon uvida u medicinske isprave i pregleda tužiteljice utvrdio da su ozljede koje je tužiteljica zadobila posljedica navedenog štetnog događaja od 4. rujna 2022. kada je ista nastradala na poslu kao službenica MUP-a i to dok je sjedila kao putnica straga u službenom automobilu (kombiju) na koji je frontalno naletio drugi osobni automobil. Tužiteljica je 4. rujna 2022. pregledana je kod kirurga u KBC Rebro Zagreb., te joj nakon obrade postavljena longeta za koljeno. Otpuštena je na kućno liječenje s preporukama mirovanja i daljnjih kontrola. Po obradi su joj postavljene dijagnoze: kontuzija desnog koljena, kontuzija desnog gležnja, kontuzija abdomena, a nakon kontrole naknadno 7. rujna 2022. postavljena joj je dijagnoza istegnuća mišića vratnog i slabinskog dijela. Vještak je istaknuo da je tužiteljica liječena konzervativno i da se ista držala uputa liječnika. Također, nije utvrđeno ranije narušeno zdravstveno stanje koje bi utjecalo na stupanj oštećenja. Tužiteljica je bila na bolovanju od 4. rujna 2022. do 7. srpnja 2023. te joj je priznata ozljeda na radu.

14.1. Vještak nadalje u svom u nalazu i mišljenju navodi da vezivanje pojasom može zaštititi slabinski dio kralježnice i ligamentarno-mišićnog sustava, ali ne može zaštititi vratnu kralježnicu. Glede koljena, vještak ističe da istegnuće (ili djelomično pucanje)

kolateralnih ligamenata koljena nastaje kod rotatornih pogrešaka ili prekomjernog otklona potkoljenice u odnosu na bedro, tj. ne nastaje izravnim srazom koljena s preprekom. Ističe da je **teško procijeniti kako bi se koljeno ponašalo kod osobe koja je vezana sigurnosnim pojasom** jer koljeno (posebice potkoljenica) može biti u različitim položajima u odnosu na frontalnu silu i time može biti omogućen nastanak rotatorne kretnje u samom koljenskom zglobu. Stoga je vještak stajališta da vezivanje pojasom ne bi nužno zaštitilo koljeno od ozljede kakvu je zadobila tužiteljica. Također, napominje da kod prvog pregleda nije ustanovljeno vanjskih znakova ozljede koljena, iako je tužiteljica navela da je udarila koljeno, a hitni UZV koljena je pokazao samo manju slobodnu tekućinu iznad ivera (u recessusu). Vještak je mišljenja da stanje slabinske kralježnice ne ukazuje na trajnu posljedicu te da pomak u slabinskom segmentu, primarno zamijećen radiološki nije dokazan MR obradom.

14.2. Nadalje, vještak je mišljenja da je kod tužiteljice došlo do povrede prava osobnosti u sklopu koje trajne posljedice prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji i prema prirodi ozljede je zaostalo 3% trajnog smanjenja opće, životne i radne sposobnosti zbog lateralne nestabilnosti desnog koljena u manjem stupnju, te da će u istom omjeru morati ulagati pojačane napore u budućem životu. Glede straha, tužiteljica je u trenutku ugroženosti i ozljeđivanja pretrpjela takozvani primarni strah koji je kratkotrajan i intenzivan, zatim sekundarni strah zbog zadobivenih tjelesnih ozljeda i njezinih posljedica kao i ugroze pri stradavanju koji je bio jačeg intenziteta tijekom 1 dana, srednjeg intenziteta tijekom 5 dana, i manjeg intenziteta još 10 dana. Pretrpjela je i kasni strah u vidu nelagode i bojazni za vrijeme sudjelovanja u prometu, kao i tijekom liječenja kao zabrinutost za stanje u trajanju od oko 25 dana. Što se tiče fizičkih bolova, vještak navodi da je tužiteljica trpjela bolove jakog intenziteta tijekom 1 dana, srednjeg intenziteta oko 10 dana te manjeg intenziteta još oko 60 dana. Također, vještak ističe da su trajni bolovi povremenog karaktera dio trajnih posljedica te su kao takvi i procijenjeni. Nadalje, prema mišljenju vještaka, tužiteljici je bila potrebna tuđa pomoć u trajanju od 3 sata dnevno kroz 5 dana te po 1 sat dnevno kroz još 18 dana a da njega nije bila indicirana. Ističe da kod tužiteljice nema naruženosti.

14.3. Na navedeni nalaz i mišljenje od 5. veljače 2025. tužiteljica je prigovorila u cijelosti navodeći da su sve kvalifikatorne okolnosti ocjenjene prenisko, te navodeći da u nalazu i mišljenju vještaka je izostala ocjena statusa slabinske kralježnice.

14.4. Na navedene prigovore tužiteljice iz podneska od 12. veljače 2025. vještak se očitovao dodatno podneskom od 13. veljače 2025. (list 51 spisa) u kojem je naveo da stanje slabinske kralježnice ne ukazuje na trajnu posljedicu. Istaknuo je da je primarno radiološki zamijećen pomak u slabinskom segmentu nije dokazan MR obradom, kao i to da bolovi koji su bili u leđima nisu isključivo posljedica prekomjernog istezanja mišića leđa (koje se ne bi dogodilo da je bila vezana) već vjerojatno radnim mjestom i navikama. Trajanje bolovanja ne znači da su kvalifikatorne okolnosti trajale isto tako dugo. Kao i to da su trajni bolovi povremenog javljanja obuhvaćeni procjenom trajnih posljedica koja u ovom slučaju se temelji na stanju koljena i ne obuhvaća stanje kralježnice jer je ono uredno, dijagnostičkom obradom (MR) dokazano je kako ne postoje nikakve promjene na slabinskom dijelu kralježnice, te je vještak u cijelosti ostao kod svog prvotnog nalaza i mišljenja od 5. veljače 2025.

14.5. Na navedeni nalaz i mišljenje od 5. veljače 2025. prigovorila je i tuženica navodeći da je iz medicinske dokumentacije razvidno da je koljeno tužiteljice stabilno

i da je nejasno kako je vještak odnosno temeljem čega je utvrdio da su kod tužiteljice zaostale trajne posljedice od 3% .

14.6. Vještak se dodatno očitovao podneskom od 4. ožujka 2025. (list 71 spisa) u kojem je naveo da je na uvidu imao svu medicinsku dokumentaciju koja je prvi temelj njegovog mišljenja, dok je drugi temelj njegovog mišljenja klinički pregled tužiteljice koji je učinio 5. veljače 2025. tj. koji je bio dvije godine od zadnjeg pregleda traumatologa i fizijatra kao i da taj vremenski odmak dozvoljava konačnu ocjenu zdravstvenog stanja tužiteljice. On je ustanovio manju labavost (nestabilnost) vanjske kolateralne sveze. Tijekom obrade nakon ozljede je ustanovljeno djelomično pucanje te sveze metodom MR (12.9.2022). Takva ozljeda može ostaviti labavost ligamenata u određenom stupnju. Usporedbom s drugim koljenom, ovdje se kod desnog koljena radi o nestabilnosti manjeg stupnja a nakon predmetne ozljede, a što njegovom iskustvu traumatologa i vještaka odgovara ocjeni trajnih posljedica s ranije navedenih 3%.

15. Na navedena dodatna očitovanja vještaka prof.dr.sc. Zvonimira Lovrića od 13. veljače 2025. (list 51 spisa) i 4. ožujka 2025. (list 71 spisa), tužiteljica i tuženica su i nadalje imale prigovore te je tužiteljica predložila da se vještak pozove na slijedeće ročište kako bi usmeno iznio svoj nalaz i mišljenje.

15. 1. Na ročištu održanom 9. travnja 2025. vještaka prof. dr. sc Zvonimira Lovrića usmeno je iznio svoj nalaz i mišljenje na način da je naveo u cijelosti ostaje kod svog nalaza i mišljenja od 5. veljače 2025., kao i kod svog dodatnog očitovanja od 13. veljače 2025. i od 4. ožujka 2025. Pregledom dokumentacije te procjenom posljedice ozljede desnog koljena, vještak je procijenio da je liječenje završeno koncem drugog mjeseca točnije 28.veljače 2023. Glede pitanja o potrebi dodatnog pregleda ortopeda i MR koljena radi utvrđivanja kliničke nestabilnosti koljena, vještak navodi da se MR-om ne može utvrditi nestabilnost zgloba jer on nije dinamička pretraga. Nakon završetka liječenja ne vidi potrebu za ortopedskim pregledom jer je stanje oštećene konačno. Ponovna MR dijagnostika i pregled ortopeda ili traumatologa bili bi potrebni samo ako bi postojala indikacija za operacijsko liječenje. Pojašnjava navod iz svog dodatnog očitovanja 4. ožujka 2025. „može ostaviti labavost ligamenta u određenom stupnju“, tako da takva vrsta i mehanika ozljede općenito može uzrokovati labavost ligamenta te da je to općenita izjava za takve vrste ozljeda. U konkretnom slučaju kod tužiteljice je zaostala manja, trajna nestabilnost ligamenta, što je obrazložio u svom nalazu. Navodi da je iz MR nalaz nakon ozljede 12. rujna 2022. utvrdio ozljedu ligamenta. Ističe da je biomehanika ozljeđivanja i procjena učinkovitosti sigurnosnog pojasa, je sastavni dio edukacije i znanja kirurga traumatologa, čija je struka zbrinjavanje ozlijeđenih osoba. O utjecaju pojasa ili sigurnosnog pojasa na nastanak ozljeda pojedinih dijelova tijela šira saznanja imaju također i kirurzi traumatolozi kao i specijalist sudske medicine u svome poslu, uz napomenu da specijalisti sudske medicine u svom poslu nikada nisu pregledavali živu osobu žrtvu ozljeđivanja, te smatra da prometni vještaci o tome ne mogu dati meritorno mišljenje. Nadalje, navodi da silu sudara i njezino djelovanje na vozilo i putnike utvrđuje prometni vještak, dok učinak sigurnosnog pojasa procjenjuje traumatolog. Vještak je pojasnio da pri naletu tijela na zategnuti sigurnosni pojas sila djeluje prvenstveno na prednji dio tijela, odnosno na prsnu kost, rebra, zdjelicu, a ponekad i na trbušne organe, osobito mokraćni mjehur. Naveo je da takav nalet ne može uzrokovati ozljede prsnog ni slabinskog dijela kralježnice. Istodobno je istaknuo da sigurnosni pojas ne može spriječiti nagle pokrete glave i trzajne ozljede vrata. Pri naletu tijela na zategnuti

sigurnosni pojas sila ne djeluje na slabinsku kralježnicu sila akceleracije tijela ili ubrzanja tijela prilikom izravnog sudara djeluje na cijeli organizam tako što tijelo pojuri prema naprijed. Prema njegovom mišljenju, ozljede prsne i slabinske kralježnice nastaju zbog naglih i prekomjernih pregibanja kralježnice prema naprijed ili natrag odnosno djelovanjem aksijalne sile (pad s visine na zdjelicu i noge), dok je funkcija sigurnosnog pojasa spriječiti takve prekomjerne pokrete tijela odnosno od prevelikih naklona ili otklona. Istaknuo je da sila zategnutog pojasa djeluje isključivo na prednji dio tijela. Vještak navodi da nakon početnog kretanja tijela prema naprijed dolazi do povratnog kretanja i udara leđima u naslon sjedala, ali smatra da je energija tog udara znatno manja od energije udara tijela u pojas te nedovoljna za nastanak težih ozljeda kralježnice ili unutarnjih struktura. Vještak je naveo da, iako nema podatak o točnoj vrijednosti kinetičke energije u sudaru, smatra da bi u slučaju da je energija prenesena na tijelo bila dovoljno velika da pri povratnom kretanju tijela uzrokuje ozljedu kralježnice udarom o naslon sjedala, kod vezane osobe nužno došlo i do natučanja ili ozbiljnijih ozljeda prednjeg dijela prsnog koša uslijed djelovanja sigurnosnog pojasa. Smatra da je sva medicinska dokumentacija u spisu uzročno povezana s prometnom nezgodom odnosno sa štetnim događajem. Navodi da se u kasnijoj medicinskoj dokumentaciji uglavnom ne opisuje funkcionalni status vrata, osim u nalazu fizijatra od 28. veljače 2023. kada se opisuje vrat održanih kretnji. Objašnjava da „bolnost pri terminalnim kretanjama” znači bol pri krajnjem opsegu pokreta. Ističe da sama bolnost ne predstavlja trajnu posljedicu te da nije jednako trajna posljedica. Također, navodi da se iz MR nalaza iz siječnja 2023. i nalaza fizijatra iz veljače 2023. vidi da su kretnje slabinske kralježnice limitirane. Vještak navodi da se tužiteljica na njegovom pregledu žalila na bolove u slabinskoj kralježnici te da je to on naveo u svom nalazu i mišljenju. Vještak ističe da tužiteljica nema trajne posljedice ozljede slabinske kralježnice, iako se na tegobe žalila prilikom pregleda kod njega, iz razloga što smatra kako do ozljede slabinskog dijela ne bi došlo pri vezivanju pojasa. Navodi da tijekom pregleda nije ispitao stanje slabinske kralježnice. Vještak je naveo da bi, i u slučaju da je tužiteljica u trenutku nezgode bila vezana sigurnosnim pojasom, procjena fizičkih bolova, straha te potrebe za tuđom pomoći i njegom bila jednaka njegovoj postojećoj procjeni. U odnosu na trajne posljedice istaknuo je da bi za njihovu procjenu bilo potrebno provesti mjerenja, no kod tužiteljice nije utvrdio postojanje trajnih posljedica osim povremenih bolova. Također je naveo da učinjene pretrage, osobito MR snimka, nisu pokazale određene degenerativne promjene koje s obzirom na dob tužiteljice i nisu za očekivati. Pregledom njezina zdravstvenog kartona nije pronašao podatke o ranijim ozljedama slabinske kralježnice. Vještak je naveo da bi, kada bi se u obzir uzeo EMNG nalaz iz ožujka 2023. godine, eventualno postojanje blažeg oblika korijenskog oštećenja predstavljalo dio procijenjenih trajnih posljedica na temelju smanjene pokretljivosti kralježnice, ukoliko je takva smanjena pokretljivost prisutna. Međutim, nije mogao brojčano izraziti koliki bi utjecaj navedeni nalaz imao na procjenu trajnih posljedica. Istaknuo je da u osobnom zdravstvenom kartonu tužiteljice nisu zabilježene ranije tegobe vezane uz slabinsku kralježnicu, stoga se može zaključiti da su utvrđene promjene povezane s tegobama nastalim nakon štetnog događaja. Vještak je potvrdio da postoji kontinuitet tegoba od štetnog događaja do izrade EMNG nalaza. Naveo je da su simptomi karakteristični za utvrđene korijenske ozljede bili prisutni i evidentirani u medicinskoj dokumentaciji nakon EMNG pregleda, tijekom fizikalne terapije te i nakon nje, sve do srpnja 2023. godine. Prema njegovom mišljenju, bolovi koje je tužiteljica osjećala od veljače do srpnja 2023. povezani su s ozljedom slabinskog dijela kralježnice zadobivenom u štetnom događaju 2022. godine. Vještak navodi da je tužiteljici za vrijeme imobilizacije bila potrebna tuđa pomoć i njega u većem opsegu

nego nakon imobilizacije a da kasnije nošenje ortoze nije zahtijevalo pomoć u većem opsegu jer ona nije kao gipsana longeta te se po njegovom mišljenju tužiteljica nije kretala otežano s njom već nešto sporije. Nadalje, odgovara da, unatoč tome što je tužiteljica dva tjedna nakon nesreće još uvijek morala mirovati i držati nogu u povišenom položaju, ostaje pri svojoj ocjeni da joj povećani opseg tuđe pomoći i njege nije bio potreban dulje od pet dana. Naposljetku, vještak izjavljuje da ne može objasniti zbog čega je MR nalaz iz siječnja 2023. bio uredan, dok je EMNG nalaz iz ožujka 2023. ukazao na blažu ozljedu korijena živaca. Pojasnio je i da se takve promjene ne moraju nužno vidjeti na MR pretrazi, budući da se radi o povremenom pritisku na korijene živaca.

15.2. Nakon toga raspravnim rješenjem od 9. travnja 2025. određeno je da će se izvesti dopunsko vještačenje po vještaku prof.dr.sc. Zvonimiru Lovriću u odnosu na ozljede tužiteljice u pogledu slabinske kralježnice i to što se tiče dužine trajanja bolova, straha i trajnih posljedica te tuđe pomoći i njege kao i da se očituje kad je liječenje završeno u pogledu slabinske kralježnice.

15.3. Vještak prof. dr. sc. Zvonimir Lovrić sačinio je dopunsko vještačenje 22. travnja 2025. (list 83 spisa) u kojem je naveo da stanje slabinske kralježnice ne ukazuje na trajnu posljedicu. Primarno radiološki zamijećen pomak u slabinskom segmentu nije dokazan MR obradom. Nadalje je naveo da bolovi koji su bili u leđima nisu isključivo posljedica prekomjernog istezanja mišića leđa (koje e ne bi dogodilo da je bila vezana) već vjerojatno radnim mjestom i navikama. Procjena trajanja i intenzitet bolova, kao i straha, na temelju ozljede koljena se preklapaju s bolovima i trahom koji mogu nastati nakon istezanja mišića slabinskog dijela. Glede bolova, nakon dva i pol mjeseca od ozljede trajni bolovi povremenog javljanja su obuhvaćeni procjenom trajnih posljedica koja u ovom slučaju se temelje na stanju koljena i mogu obuhvatiti stanje kralješnice, iako je ono uredno, dijagnostičkom obradom (MR) dokazano kako ne postoje nikakve promjene na slabinskom dijelu kralješnice. Podredno za zaključiti je da kasniji bolovi koji su vezani uz probleme s kralješnicom su "pokriveni" bolovima vezanim za koljeno, jer je teško razdvojiti kada boli koljeno, a kada leđa.

15.4. Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka prof. dr. sc. Zvonimira Lovrića od 5. veljače 2025. te sva njegova očitovanja i dopunsko vještačenje od 22. travnja 2025., kao i usmeno saslušanje vještaka kojim detaljno odgovara na pitanja tužitelja i tuženice, ovaj sud je u cijelosti prihvatio, s obzirom da je isti dan na temelju priložene medicinske dokumentacije u spisu te kliničkog pregleda tužiteljice te s obzirom da isti raspolaže s potrebnim stručnim znanjem i kvalifikacijama za utvrđivanje odlučnih činjenica u konkretnom predmetu. Iako su tužiteljica i tuženica tijekom postupka iznijele primjedbe na nalaz i mišljenje sudskog vještaka, sud ocjenjuje da iste svojim navodima nisu dovele u sumnju njegovu stručnost, potpunost ni uvjerljivost. Vještak se tijekom postupka u više navrata očitovao svoj nalaz i mišljenje te je na raspravi iscrpno odgovorio na sva pitanja i primjedbe stranaka, obrazloživši svoje stručne zaključke.

15.5. U postupku je istaknut prigovor doprinosa tužiteljice vlastitoj šteti, sukladno članku 1092. stavku 1. ZOO. U ovom konkretnom slučaju, teret dokazivanja postojanja i opsega doprinosa oštećenika leži na tuženici. Sama činjenica da tužiteljica prilikom prometne nesreće nije bila vezana sigurnosnim pojasom, kao i plaćanje novčane kazne zbog počinjenog prekršaja, ne znači automatski postojanje doprinosa oštećenika vlastitoj šteti u smislu navedene odredbe. Za postojanje doprinosa bilo je

potrebno utvrditi da bi korištenje sigurnosnog pojasa spriječilo nastanak ozljeda ili da bi iste bile manjeg opsega. Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka proizlazi da vezivanje sigurnosnim pojaskom ne bi nužno spriječilo nastanak ozljeda kakve je tužiteljica zadobila, osobito u odnosu na ozljedu koljena, te da nije moguće sa sigurnošću zaključiti da bi šteta bila manjeg intenziteta. Slijedom navedenog, sud zaključuje da tuženica nije dokazala postojanje doprinosa tužiteljice nastanku ili visini vlastite štete. Također, iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka proizlazi da bi u konkretnom slučaju tužiteljici nastupila predmetne ozljeda koljena i da je bila vezana sigurnosnim pojaskom. Stoga sud zaključuje da činjenica je li tužiteljica bila vezana sigurnosnim pojaskom nije od odlučnog značaja u konkretnom slučaju .

16. Slijedom svega navedenog, ovaj sud je u cijelosti nalaz i mišljenje vještaka prihvatio kao stručnu pomoć u dokazivanju tužiteljinih tegoba te je na temelju rezultata dokaznog postupka utvrđeno da je tužiteljici nastala neimovinska i imovinska šteta s osnove tuđe pomoći i njege.

17. Tužiteljica saslušana kao stranka na ročištu 9. travnja 2025. u bitnom je iskazala da se štetni događaj dogodio 4. rujna 2022. kada se s kolegama vraćala službenim kombijem s terena. Nakon naplatnih kućica drugo je vozilo iz suprotnog smjera velikom brzinom frontalno udarilo u njihov kombi kojim je upravljao njezin kolega Dane i koji je pokušao izbjeći sudar skretanjem udesno. Ona je u tom trenutku sjedila straga, iza vozača te ih je u kombiju bilo troje. Nakon sudara suvozač, kolega Antonijo ju je izvukao iz kombija te je zatim išao pomoći ostalim ozlijeđenima jer je vozilo udarilo i u druga vozila. Ona je u tom štetnom događaju zadobila višestruke ozljede noge, abdomena i kralježnice. Sjeća se dima i zapaljenih instalacija. Nakon štetnog događaja bila je na bolovanju te joj je predmetna ozljeda priznata kao ozljeda na radu. Obratila se nadležnom državnom odvjetništvu radi mirnog rješenja spora, međutim do danas joj nije nadoknađena šteta. Navodi da u trenutku nesreće nije bila vezana sigurnosnim pojaskom te je platila i kaznu. Ističe da je nakon štetnog događaja osjećala velike bolove u leđima i u koljenu te ju je hitna pomoć odvezla u bolnicu. Također, njezino koljeno je bilo jako natečeno te nije mogla saviti nogu a nosila je i ortozu, koja joj je bila fiksirana s dvije šipke te se s njom otežano kretala i noga joj je morala biti stalno na povišenom. Navodi da je osjećala veliku bol i strah nakon prometne nesreće, te da dugo nakon toga nije vozila automobil. Ističe da i sad osjeća velike bolove u koljenu te joj koljeno često natekne, te da mora paziti na svoje pokrete. Pomoć i njegu joj je pružala njezina majka i to na način da joj je ista pomagala oko higijene jer joj je bilo teško obavljati tuširanje, kupanje i pranje kose iz razloga što nije mogla podići ozlijeđenu nogu i ući u kadu. Pomoć joj je pružao i dečko tako što ju je redovito vodio na pregled kod doktora te joj je pomagao oko kućanskih poslova. Majka joj je također i redovito kuhala jer se ona nije mogla puno kretati osim kratko po kući i do liječnika na pregled. I dan danas osjeća bolove u kralježnici i u koljenu a prije ovog događaja nije imala nikakvih zdravstvenih problema. Istaknula je da je štetnik udario u bočni dio kombija na strani suvozača te koliko se sjeća da je ona udarila bočno te da je onda tijekom otišla na desnu stranu, a posebnih detalja oko cijelog događaja se ne sjeća jer je bila pod stresom.

18. Sud je iskazu tužiteljice poklonio vjeru u odnosu na dio u kojem je ista iskazivala o dinamici nastanka samog štetnog događaja, te u dijelu u kojem je iskazala da je u predmetnom štetnom događaju zadobila tjelesne ozljede jer je ista iskazivala životno, logično i uvjerljivo. Sud je vjeru poklonio i dijelu iskaza u kojem je tužiteljica navela da

joj nakon nezgode bilo otežano kretanje te da su joj pomoć i njegu pružali majka i dečko, te da je osjećala velike bolove u koljenu te da je pritom pretrpjela strah jer je takav iskaz tužiteljice životan i uvjerljiv s obzirom na prirodu zadobivene ozljede i otežano kretanje tužiteljice nakon štetnog događaja.

19. Na temelju izvedenih dokaza sud je utvrdio kako je tužiteljici u predmetnom štetnom događaju povrijeđeno pravo osobnosti i to pravo na tjelesno i duševno zdravlje, sukladno odredbi članka 19. stavak 2. ZOO, čime joj je prouzročena neimovinska šteta iz članka 1046. ZOO-a, a utvrđena težina povreda i okolnosti slučaja opravdavaju dosudu pravične novčane naknade sukladno odredbi članka 1100. st. 1. ZOO-a. Naime, u ovoj pravnoj stvari došlo je do kumulacije nekoliko povreda prava osobnosti, odnosno prava na tjelesno i duševno zdravlje, a obzirom na činjenicu isprepletenosti oblika tih povreda sud smatra da je opravdano dosuditi jedan iznos pravične novčane naknade za sve povrede.

20. Odlučujući o visini pravične novčane naknade sud je prije svega uzeo u obzir obrazložene kvalifikatorne okolnosti i to utvrđenu jačinu i trajanje pretrpljenih fizičkih boli, vrstu i lokalitet ozljeda, utvrđeni intenzitet i duljinu trajanja pretrpljenog straha, kao i duševne boli uslijed smanjene životne aktivnosti od 3%, te je sud utvrdio da sve činjenice i okolnosti slučaja, opravdavaju dosuđenje iznosa u ukupnom iznosu od 2.700,00 eura kao pravične novčane naknade s osnove neimovinske štete.

21. Odlučujući o visini pravične novčane naknade za nematerijalnu štetu ovaj sud se vodio noveliranim Orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda Republike Hrvatske koja se prema pravnom shvaćanju broj Su-IV 47/2020-5 zauzetom na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. primjenjuje na sve parnične postupke za naknadu nematerijalne odnosno neimovinske štete u svim stupnjevima suđenja (ubuduće), tj. od dana prihvaćanja na sjednici Građanskog odjela VSRH (15. lipnja 2020.)

22. Temeljem odredbe članka 1095. stavak 1. i članka 1089. stavak 2. ZOO-a, tužiteljici pripada pravična novčana naknada u iznosu od 3,5 eura po satu odnosno pravo na naknadu za 33 sata potrebne tuđe pomoći u iznosu od 115,50 eura. Navedeno proizlazi iz nalaza i mišljenja vještaka, te nespornih činjenica da je tužiteljici nakon štetnog događaja pružena nestručna pomoć i njega od strane ukućana za uobičajene kućanske poslove, higijenu i odlaske liječniku. Kako se cijena sata tuđe pomoći i njege ocjenjuje prema cijenama sata najniže plaćene kategorije rada, sud smatra primjerenom cijenu sata u iznosu od 3,50 eura prema članku 223. ZPP pa tužiteljici pripada pravo na tu naknadu.

23. Slijedom svega navedenog, sud je utvrdio da tužiteljica ima pravo na naknadu neimovinske štete u iznosu od 2.700,00 eura te imovinske štete s osnova tuđe pomoći u iznosu od 115,50 eura, dakle sveukupno na ime naknade štete ukupan iznos od 2.815,50 eura, a koju joj je štetu dužna naknaditi tuženica, te je odlučeno kao pod točkom I. izreke ove presude.

24. Tužiteljici je na iznos od 2.815,50 eura (neimovinska šteta i imovinska šteta s osnova tuđe pomoći) dosuđena zatezna kamata od 29. rujna 2023. od dana podnošenja zahtjeva za mirno rješenje spora (a koji datum nije niti sporan između stranaka) temeljem odredbe članka 1103. ZOO. u vezi člankom 12. stavak 4. Zakona

o obveznom osiguranju u prometu ("Narodne novine" broj: 151/05, 36/09, 75/09; tako i VSRH u Rev-1770/15 od 11. travnja 2018.). Visina stope zakonskih zateznih kamatama određena je sukladno članku 29. stavak 2. ZOO.

25. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi članka 154. stavak 1. te članka 155. ZPP s obzirom da je tužiteljica u cijelosti uspjela u sporu, te je stoga tužiteljici priznat trošak prema vrijednosti predmeta spora prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu od 12. veljače 2025., te Tbr. 7., 8. i 9. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23 i 107/25 dalje Tarifa) i priloženom troškovniku. Tako je tužiteljici priznat trošak sastava zahtjeva za mirno rješenje spora prema Tbr. 32 Tarife od 100 bodova, sastava tužbe od 20. ožujka 2024. prema Tbr. 7/1 Tarife u iznosu od 100 bodova, za sastav podneska od 2. travnja 2024. prema Tbr. 8/3 Tarife u iznosu od 50 bodova, za sastav podneska 18. travnja 2024. prema Tbr. 8/1 Tarife u iznosu od 100 bodova, pristup na ročište 27. studenoga 2024. prema Tbr. 9/1 Tarife u iznosu od 100 bodova, za sastav podneska od 11. prosinca 2024. prema Tbr. 8/4 Tarife u iznosu od 25 bodova, za sastav podneska od 12. veljače 2024. prema Tbr. 8/1 Tarife u iznosu od 100 bodova, za sastav podneska od 13. veljače 2025. prema Tbr. 8/1 Tarife u iznosu od 100 bodova, za pristup na ročište 9. travnja 2025. prema Tbr. 9/1 Tarife u iznosu od 100 bodova, za sastav podneska od 6. svibnja 2025. prema Tbr. 8/1 Tarife u iznosu od 100 bodova, za sastav podneska od 15. siječnja 2026. prema Tbr. 8/3 Tarife u iznosu od 50 bodova, za pristup na ročište 24. ožujka 2026. prema Tbr. 9/1 Tarife u iznosu od 100 bodova, pristup na ročište 21. svibnja 2026. prema Tbr. 9/1 Tarife u iznosu od 100 bodova odnosno ukupno 1125 bodova. Cijeneći da je vrijednost boda 2,00 eura, tužiteljici je valjalo priznati trošak parničnog postupka u iznosu od 2.250,00 eura, a koji uvećan za trošak PDV-a od 25 % (562,50 eura) iznosi 2.812,50 eura, a koji iznos je uvećan za trošak medicinskog vještačenja, koje je bilo potrebno provesti radi utvrđenja visine tužbenog zahtjeva u ukupnom iznosu od 365,45 eura, te uvećan za sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 43,14 eura sveukupno iznosi 3.221,09 eura, te je odlučeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

26. Odluka o kamatama na dosuđeni parnični trošak temelji se na odredbi članka 151. stavak 3. ZPP, a u visini određenom člankom 29. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05., 41/08., 125/11., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., i 155/23)

27. Odbijen je zahtjev tužiteljice za naknadu troškova parničnog postupka u ukupnom iznosu od 393,14 eura sa zakonskim zateznim kamatama od 3. srpnja 2026. pa do isplate kao neosnovan. Naime, tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 26. ožujka 2024. u kojima ista obavještava sud da je uplatila sudsku pristojbu na tužbu u zatraženom iznosu od 25 bodova uvećan za troškove PDV iz razloga što sud odmah kroz sustav e- komunikacije vidi takvu uplatu te sud o tome nije potrebno dodatno obavještavati podneskom. Isto tako tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 14. travnja 2025. u zatraženom iznosu od 25 bodova uvećano za troškove PDV, a u kojem podnesku ista obavještava sud da je uplatila vještačenje iz razloga što se uplata odmah vidi kroz sustav e-komunikacije. Nadalje, trošak sastava podneska od 15. siječnja 2026. nije se mogao cijeliti u punom iznosu prema Tbr. 8/1 Tarife već prema Tbr. 8/3 Tarife jer se radi o obrazloženom podnesku izvan Tbr. 8/1 Tarife. Tužiteljici nije priznat trošak sudske pristojbe na tužbu preko dosuđenog iznosa od 43,14 eura do zatraženog iznosa od 86,28 eura (tj. iznos od 43,14 eura) iz razloga što ista nije

niti bila u obvezi platiti veći iznos sudske pristojbe na tužbu. Isto tako tužiteljici nije priznat trošak sudske pristojbe na presudu u zatraženom iznosu od 100,00 eura iz razloga što ista navedenu pristojbu nije u obvezi platiti, te je odlučeno kao pod točkom III. izreke.

28. Odbijen je zahtjev tuženice za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.633,18 eura sukladno članku 154. stavak 1. ZPP, iz razloga što ista nije uspjela u sporu, te je odlučeno kao pod točkom IV. izreke.

Velika Gorica, 3. srpnja 2026.

Sutkinja:
Zorana Matešić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta na kojem je presuda objavljena ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, bez obzira je li na isto pristupila, odnosno u roku od 15 dana od dana primitka presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pisano putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o žalbi odlučuje županijski sud.

Broj zapisa: **9-3088a-4a68f**

Kontrolni broj: **0ff47-b45db-1d500**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Zorana Matešić, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.